

**Централізована бібліотечна
система Деснянського
району м. Києва**

Центральна районна бібліотека № 141

**„Коли вже
народився ти
поетом,—
За все відповідай
у цім житті”**

**(До 75-річчя від дня народження
Бориса Ілліча Олійника)**

Біобібліографічний нарис

Київ, 2010

Він належить до покоління поетів, яких називають шістдесятниками.

Борис Ілліч Олійник, мистецька й політична діяльність якого, безперечно, має міжнародне звучання, став одним із духовних лідерів України другої половини ХХ століття, втіливши у собі — своїй свідомості, літературній творчості, публіцистиці — драматизм її морально-філософських і культурно-політичних змін.

Мета видання — розкрити постать поета, яка фокусує на собі суспільну увагу і яка є фігурою на політичній шахівниці.

Біобібліографічний нарис складено на основі літератури, яка є у фондах бібліотек Деснянської ЦБС та матеріалів, відображених на web-сайтах Інтернету. Джерела подано за період з 1989 по 2010 рік.

Посібник має зміст, іменний покажчик та адреси web-сайтів.

Матеріал в бібліографічному списку розташований за рубриками, в межах рубрик — за алфавітом прізвищ авторів та назв творів.

Біобібліографічний нарис буде цікавим не тільки тим, хто захоплюється творчістю поета, а й тим, хто вперше знайомиться з видатною особистістю сучасності.

Укладач : Рокіта Р. О.

Редактор : Баранова Н. А.

Відповідальний за випуск : Курило Т. І.

**“Ти весь у слові, як у сповитові,
З колиски до калини при горбі...
І вже коли ти похитнувся у слові,
Вважай, що похитнувся у собі?”**

Б. Олійник.

**Є люди, які в історії України посідають
унікальне місце. Без них наше життя,
українська дійсність, майбутнє Української
держави уявити просто неможливо.**

**До славетної когорти таких
особистостей по праву належить
унікальний поет-лірик, поет-громадянин,
поет-шістдесятник, велет духу і
національної ідеї, академік НАМ України,
народний депутат України, голова
Українського фонду культури, Герой
України, Борис Ілліч Олійник.**

**У К А З
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ**

**Про присвоєння Б. Олійнику
звання Герой України**

За самовіддане служіння Україні на
літературній і державницькій ниві, визначний внесок
у збереження національної духовної культури, вагому
особисту роль у піднесенні міжнародного авторитету
України
п о с т а н о в л я ю:

Присвоїти звання Герой України з врученням
ордена Держави
ОЛІЙНИКУ Борису Іллічу - письменникові,
народному депутату України, м. Київ.

Президент України

В. ЮЩЕНКО

м. Київ, 21 жовтня 2005 року
N 1503/2005

Борис Ілліч Олійник — воістину національний художник й академік поетичної думки — належить до найавторитетніших українських митців другої половини ХХ століття, який своїми духовними, інтелектуальними струменями суттєво увиразнює гуманістичні джерела нинішньої доби.

Біографія

Боріс Ілліч Олійник народився 22 жовтня 1935 року в с. Зачепилівка Новосанжарського району на Полтавщині.

Творча діяльність

Друкватися почав ще в школі. По закінченні десятилітки у 1953 році вступив на факультет журналістики Київського Національного університету ім. Т. Г. Шевченка, який закінчив у 1958 році.

Одинадцять років він очолював парторганізацію СП України і пишається тим, що за ці роки ніхто з його колег-письменників не був виключений з її лав і тим паче посаджений за ґрати.

Побував майже в усіх гарячих точках міжетнічних конфліктів колишнього Союзу, про що розповів в есе «Два роки в Кремлі» («Князь тьмы»).

У травні-червні 1986 року одним з перших побував у Чорнобилі, в зоні, звідки вів репортажі на ЦТ СРСР і України. Того ж року виступив зі статтею в «Литературной газете» (Москва), «Випробування Чорнобилем», в якій викрив злочинну діяльність тимчасовців.

На початку липня 1988 року на ХІХ конференції КПРС в Москві Борис Олійник зупинившись на сталінському терорі 1937 року, цілком неочікувано для присутніх завершив цю тему так: «А оскільки в нашій республіці гоніння почалися задовго до 1937-го, треба з'ясувати ще й причини голоду 1933-го, який позбавив життя мільйони українців, назвати поіменно тих, із чиєї вини сталася ця трагедія».

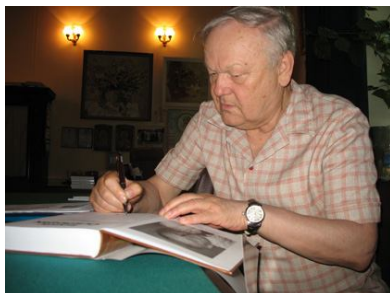
Після неодноразового перебування на фронтах Боснії-Герцеговини написав есе «Хто і з якою метою

сатанізує сербів?», яке вийшло в Югославії окремою книгою українською і сербською мовами. Коли розпочались бомбардування, прибув до Югославії. Написав есе «Хто наступний?».

Творча спадщина

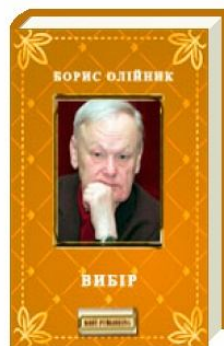
Борис Олійник — автор понад 40 книг, віршів, есе, статей, які друкувалися в Україні, в усіх республіках СРСР, перекладались російською, чеською, словацькою, польською, сербською, румунською, італійською та іншими мовами. Лауреат «Лицарське перо»

Лауреат всеюгославської премії

Збірки Бориса Ілліча Олійника

- 1959 — збірка нарисів «За Північним Дінцем»
- 1962 — збірка поезій «Б'ють у крицю ковалі»
- 1962 — збірка поезій «Двадцятий вал»
- 1964 — збірка поезій «Вибір»
- 1965 — збірка поезій «Гонг»
- 1965 — збірка «Поезії»
- 1968 — збірка поезій «Коло»
- 1970 — збірка поезій «Відлуння»
- 1972 — збірка поезій «На лінії тиші»
- 1973 — збірка поезій «Рух»
- 1973 — поетична збірка російською мовою «Стою на землі»
- 1974 — збірка поезій «Ми знаємо для чого жить»
- 1975 — збірка поезій «Гора»
- 1976 — збірка поезій «Істина»
- 1976 — збірка поезій «Кредо»

- 1978 — збірка поезій «Заклинання вогню»
- 1979 — збірка поезій «Сива ластівка»
- 1981 — збірка поезій «У дзеркалі слова»
- 1981 — збірка поезій «Доля»
- 1982 — поеми в окремих книгах «Дума про місто», «Крило»
- 1983 — публіцистична книга «Планета поезія»
- 1983 — збірка «Поеми»
- 1984 — поетична збірка «Міра»
- 1986 — збірка «Поезії»
- 1987 — поема «Трубить Трубіж»
- 1989 — збірка поезій «Поворотний круг»
- 1990 — публіцистична книга «Криниці моралі та духовна посуха»
- 1993 — поетична книга «Відступник, або Два роки в Кремлі»
- 1995 — поетична збірка «Шлях»
- 1995 — публіцистична книга «Сатанізація сербів, кому вона потрібна?»
- 1999 — поетична збірка «Біла мелодія»
- 1999 — історичний нарис «Жорстока правда»
- 1999 — есей «Хто наступний?»
- 2000 — поетична збірка «Таємна вечеря»
- 2001 — поетична збірка «Знак»

Відзнаки і нагороди

Лауреат Державної премії СРСР, Державної премії України ім. Т. Шевченка, міжнародних премій імені Сквороди та «Дружба», Герой України (до 70-річчя з дня народження). Відомий державний діяч: обирався депутатом Верховних Рад СРСР (з 1989 по 1991 рік — віце-голова Палати Національностей Верховної Ради СРСР) та України.

За вагомий особистий внесок у справу консолідації українського суспільства, розбудову демократичної, соціальної і правової держави та з нагоди Дня Соборності України Президент України Віктор Ющенко 16 січня 2009 нагородив **Бориса Олійника** орденом Свободи.

Орден князя Ярослава Мудрого IV ступеня (1999), V ступеня (1995).

15 жовтня 2009 удостоєний звання «Почесний доктор Київського національного університету імені Тараса Шевченка».

5 липня 2010 року Указом Президента України В. Ф. Януковича Бориса Ілліча Олійника призначено головою Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка

Про Бориса Олійника розповідають... Олесь Гончар :

Складається враження, що поетичному слову в наші дні стає дедалі важче здобувати собі прихильників...

Але тим більшою слід вважати перемогу творчого таланту, якщо йому вдається знайти шлях до сучасного читацтва, здобути народне визнання...

Таким сьогодні постає перед нами Борис Олійник...

Творче зростання Бориса Олійника відбулося досить стрімко. Родом з країв полтавських – може сказати про себе поет, і сказати з гордістю. Звідти він, де «чорнозем плодючий, наче жінка», де історія глибока ясними глибинами, де в людей «на золоті обжинки завжди на похваті зі сміху литий серп». Прийти в літературу від землі Котляревського й Гоголя, з країв, де, як і по всій Україні, у найвищій пошані «Кобзар», і народна пісня, і влучне веселе слово, - це мовби прийти з певним дипломом, що означає неабияку духовну, естетичну підготовленість і накладає на митця відповідні творчі й громадські обов'язки...

Мотив синівської вірності, кривого обов'язку перед отчою землею, перед близькими людьми, зрештою, перед самим народом – один із найсильніших у творчості Бориса Олійника. Тут поет дивовижно розмаїтий, багатовимірний, щедрий у своєму невичерпному почутті... Муза його буває великодушною, вона здатна терпимо-іронічно ставитись до тих чи інших людських слабостей, не прощає ця муза лише відступництва, занедбання пам'яті, втрати людиною того заповітного духовного нерва, що має повсякчас остерігати від здрибнення і самоспущення. Поезія Олійникові щораз виявляє гостру незмиренність, коли доводиться виступати проти егоїзму, споживацтва, виявів «ентеєрівського браконьєрства», від якого часом потребують захисту духовні цінності теперішні і предковічні.

Навіть там, де поет торкається високих філософських матерій, він не перестає бути земним, не втрачає контактів із сьогоденням, і, що особливо важливо, він не дозволяє собі стати надміру

патетичним, пишномовним. Щоразу в таких випадках йому, реалістові, приходиться на підмогу інтонація гумору, самобутнього, іноді вишуканого, в душі кращих народних традицій; інтонація гумористична чи навіть саркастична має в поета безліч відтінків...

Борисові Олійникові органічно чужа будь-яка поза, манірність. Крикливе «Якання», самозамилування – не для цього поета. У ставленні до своєї особи він не буває надміру самовпевненим, натужно величальним, скоріше в цих випадках він вдається до самоіронії, і це викликає незмінну симпатію читача.

Микола Луків, поет, головний редактор журналу «Дніпро»:

— Для мене, насамперед, Олійник — великий поет. Чесний, правдивий голос тієї частини суспільства, яка звикла жити, заробляючи гроші своїм трудом, розумом і талантом, а не усілякими комбінаціями, які в наші часи іноді бувають. Він людина глибока, мудра, знана в Україні. До нього прислухаються і в слов'янському світі, і в близькому й далекому зарубіжжі. Колись він сформулював таке життєве і мистецьке кредо: «Писати, як живеш, а жити, як пишеш». Він говорив, що поет відповідає за все, що було до нього, що відбувається за його життя і що буде після нього. Ось таке максималістське твердження. Борис Ілліч висловив думку, під якою я теж підписуюсь: «Я тим уже горджусь, що українець зроду». Уся його діяльність нині, по суті, відповідає цьому твердженню. З ним можна згоджуватись і не

згоджуватись, можна дискутувати. Але не можна не прислухатися, бо точно знаю, що він бажає добра всім людям. Ми давно знайомі з Борисом Олійником і з ним я пішов би в розвідку. Він людина послідовна, сумлінна, принципова і ніколи не ховався за плечі інших.

Таїсія Повалій, естрадна співачка:

— «Пісня про матір» (слова Бориса Олійника, музика Олександра Морозова) з'явилася в моєму репертуарі навесні цього року, хоча вона мені дуже давно подобалася. Вперше я її почула у виконанні Йосипа Кобзона. Артист її співає як гімн жінці. Кожного разу, коли я слухала «Пісню про матір», то починала плакати, щеміло серце. Для мене це не просто чудовий текст, а ПОЕЗІЯ, написана з великої літери. Якби Борис Ілліч залишився автором лише цього твору, то все одно його можна вважати класиком сучасної української літератури.

Я вдячна Йосипу Давидовичу за те, що на перше ж моє прохання він приніс ноти й вірші. Працюючи над власним варіантом «Пісні...», я вирішила її виконувати а капела, щоб слухачів від тексту не відволікала мелодія. Свою ліричну баладу я присвячую не лише своїй мамі — Ніні Данилівні, а всім матерям, які, незважаючи на життєві знегоди, залишаються оптимістками. Саме тому, записуючи кліп (режисер Семен Горов) ми відмовилися від лубкових картин. Моя героїня просто сидить за довгим столом, чекаючи на своїх дітей. Судячи з відгуків глядачів, ми мали рацію. Впевнена, «Пісня

про матір» змушує задуматися про наших близьких, хочеться притиснути їх міцно-міцно й сказати як сильно ми їх любимо.

Петро Симоненко, народний депутат, перший секретар ЦК КПУ:

Багато з тих, хто не приймає Бориса Ілліча як комуніста, захоплюються його поетичним хистом. Мені імponує, що він залишився твердим у своїх переконаннях і життєвій позиції. Не багато хто може похвалитися тим, що добре поєднує дві іпостасі: політика та літератора. Він пише різкі публіцистичні статті та прекрасні вірші, як ліричні, так і соціальні, ставлячи найживотрепетні проблеми, що стоять перед нашим суспільством. Олійник — дійсно народний поет. А піраньї від політики і піраньї від пера не можуть сказати йому: «Борис, ти не правий!» Я вважаю, що коли Б. Олійник напише раз на рік один такий твір як «Трубить Трубіж» — філософське осмислення пройденого за десять років у новій історії України, то вже за одне це на багато років уперед треба сказати йому спасибі.

Михайло Шевченко, поет, секретар Національної спілки письменників України:

Борис Олійник прийшов в літературу навесні хрущовського потепління і пережив усі пори року в житті нашого народу і жодного разу не зрадив йому. Він ніколи не мінявся, не метався по таборах. Першим почав

говорити правду про Чорнобиль. Зі всесоюзної трибуни розповів про голод 33 року і поставив вимогу поіменно засвітити не тільки жертв, а й їх катів. Ніколи не лишався на задвірках політики. В книзі «Два роки в Кремлі» розповів про те, що діялося на теренах колишнього Союзу. Спалахнуло в Югославії. І знову він на передовій: пройшов під кулями по траншеях патріотів, а потім видав викривальну працю «Мислення подвійними стандартами...». Він знав, що виходить на приціл великих сил. Таких дій не прощає ні влада, ні реактор, ні кулі. Знав, але діяв, бо усвідомлював — доля твого народу і всього світу залежить від тебе, ти на передовій, на тебе дивляться, по тобі звіряють свої кроки. Великий поет — це не талант писати, а талант жити, бо ще ніхто не написав того, що не відчув, не пережив. В його останній книзі «Таємна вечеря» відчувається такий біль за рідну землю. Вона написана в час великих потуг становлення України, перемог і розпачу. В його поезії завжди пульсує порив до правди, віра в добро, відчуття завтрашнього дня. У Бориса Ілліча вражаючий запас поетичного таланту і унікальний інтуїтивний лад віршів, глибока філософія і тонка іронія, неповторна ритмомелодика, могутня влада над словом. Серед двох-трьох імен ХХ століття, він залишиться ще й як майстер поеми. І не тим, що першим написав поему «Сім» про трагедію Чорнобиля, або поему «Трубить Трубіж» про «наш час глобального безплуду», і навіть не тим, що написав їх 20. А тим, що в тих поемах він піднявся над століттями, проклав шлях до майбутнього, без якого Україна дороги не знайде.

Твори

Олійник, Б. І. Вибрані твори. У 2 т. Т. 1. Вірші ; Поєми. – К. : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2005. – 608 с. : портр. – (Б-ка УЛЕ : вершини письменства).

Олійник, Б. І. Вибрані твори. У 2 т. Т. 2. Переклади ; Публіцистика. – К. : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2006. – 608 с. : портр. – (Б-ка УЛЕ : вершини письменства).

Олійник, Б. І. Вибране : поезії, поеми / Борис Олійник ; передм. Михайла Шевченка. - Київ : Етнос, 2009. - 638 с., портр.

Олійник, Б. І. Біла мелодія : лірика. – К. : Український письменник, 1999. – 110 с. – (Сучасна українська література).

Олійник, Б. І. Два роки в Кремлі. - К. : Сільські вісті, 1992. – 120 с.

Зів'яле листя [Мультимедіа] : поетично-музична композиція до 150-річчя від дня народження І. Я Франка / авт. проекту, режисер та виконавець О. П. Биструшкін ; передм. **Б. І. Олійник**. – б. м. : б. р. - 1 компакт-диск.

Олейник, Б. И. Князь тьмы : два года в Кремле. – Минск : Информационно-Коммерческое Сообщество, 1993. - 92 с.

Олійник, Б. І. Князь тьми : відкритий лист Михайлу Горбачову / Борис Олійник. - Київ : Пульсари, 2008. - 128 с.

Олійник, Б. І. Криниці моралі та духовна посуха : статті, виступи, публіцистичні роздуми, інтерв'ю. – К. : Радянський письменник, 1990. – 278 с.

Олійник, Б. І. Основи : поезії. – К. : Дніпро, 2005. – 453 с.

Олійник, Б. І. Пісня про матір : поезії / вступ. слово М. Луківа. – К. : КП Редакція журналу „Дніпро”, 2004. – 192 с. : іл., портр.

Олійник, Б. І. Поворотний круг : вірші та поеми. – К. : Молодь, 1989. – 93 с.

Олійник, Б. І. Сива ластівка : поезії. – К. : Веселка, 1995. – 127 с. : іл.

Олійник, Б. І. Стою на землі : вірші та поеми. – К. : Криниця, 2003. - : 696 с. : портр.

Олійник, Б. І. Таємна вечерея : поезії 1989-2000. – К. : Парламентське видавництво, 2000. – 144 с.

Олійник, Б. І. Трубить Трубіж [Звукозапис] : літературно-музична вистава / Б. І. Олійник. Сон : уривки з поеми / Т. Г. Шевченко ; читає народний артист України, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка А. Паламаренко. - К. : Росток Рекордз, 2007. – CD диск. - (Перлини українського художнього слова).

Олійник, Б. І. У замкненому колі : із окупаційного зошита : поезії. – К. : Оріяни, 2007. – 128 с. : портр.

Публікації в періодичних виданнях

Олійник, Б. А третій ядерний : позиція та розміркування Бориса Олійника щодо висновку звіту ООН стосовно наслідків катастрофи на ЧАЕС // Дніпро. – 2006. – № 3/4. – С. 56-57.

Олійник Б. 3 позицій моральності // Літературна Україна. – 2008. – 3 квітня.

Олійник, Б. Зніми з очей полуду : [поезія] // Дніпро. – 2008. – № 11/12. – С. 2-7.

Олійник, Б. І. Зрівні титанам ренесансу : до 150-річчя від дня народження І. Франка // Літературна Україна. – 2007. – 1 лют. (№ 4). – С. 1.

Олійник, Б. Його пісні поміж нас : [до 90-річчя Платона Майбороди] / Борис Олійник, Дмитро Гнатюк // Музика. - 2008. - № 6. - С. 22 : фотогр.

Олійник, Б. І. Крик Чорнобиля : вірші // Вітчизна. – 2006. – № 5/6. – С. 2.

Олійник, Б. І. На полі отчому : поезія / передм. М. Луківа // Дніпро. - 2005. - № 9/10. - С. 2-8.

Олійник, Б. Незабутній і неперепутній : [Олекса Федотович Коломієць був вродженим драма-

тургом] // Пам'ять століть. - 2009. - № 1/2. – С. 255-257.

Олійник, Б. І. Обраний небесами : до ювілею О. Гончара // Літературна Україна. – 2008. – 8 трав. (№ 17). – С. 4,7.

Олейник, Б. "Окружение в открытую подставляет президента Януковича" : [бесіда з поетом, Героєм України, нар. депутатом перших чотирьох скликань Верховної Ради Борисом Олійником про політ. ситуацію в Україні / бесіду вів Віктор Цвіліховський] // Новая. - 2010. - 21 окт. (№ 102). – С. 9.

Олійник, Б. І. Останній шанс : [поезія] / заключ. слово М. Луківа // Дніпро. - 2008. - № 1/2. – С. 2-4.

Олійник, Б. "Очищуйтесь! Впораємося" : [інтерв'ю з відомим українським поетом і громадським діячем Борисом Олійником / записав Володимир Коскін] // Демократична Україна. - 2010. - 12 лют. (№ 6). - С. 17. - (Вітальня).

Олійник, Б. «Стоїть на видноколі світла мати. У неї вчись!» : [розмова з головою Українського фонду культури, членом редакційної ради «Сільських вістей», поетом-академіком, Героєм України Борисом Іллічем Олійником з приводу акції «Збудуймо всенародний пам'ятник Матері-Вдові» : про ідею та процес втілення у життя ініціативи спорудження в Києві пам'ятника Матері-Вдові - страждальницям війни та їхній гіркій долі, якої жінки зазнали, одержавши похоронки / записав Андрій Мельничук] // Сільські вісті. - 2009. - 7 серп. (№ 89). - С. 1.

Олійник, Б. І. У замкненому колі : вірші // Дніпро. – 2007. - № 1/2. – С. 2-10.

Олійник, Б. І. У замкненому колі : поема про Сталіна // Літературна Україна. – 2006. – 14 груд. (№ 48). – С. 3.

Олійник, Б. І. „Я з пісні народної виріс” : [спогади Б. Олійника про українського композитора О. І. Білаша] // Літературна Україна. – 2009. – 19 берез. (№ 11). – С. 1, 8.

Олійник, Б. "Я - передовсім українець" : [розмова з поетом, Героєм України Борисом Олійником про потребу морального очищення] / записали Лариса Івшина [та ін.] // День. - 2008. - 7 трав. (№ 80). - С. 6-7. - (Гість "Дня")

Література про життя та творчість

Антонишин, С. Поезія Бориса Олійника на роковій межі // Вітчизна. – 2004. - № 5/6. – С. 158-163.

Бакуменко, О. Формула вічної поезії : літературний портрет Б. Олійника // Культура і життя. – 2008. – 26 листоп. (№ 48). – С. 2.

Білоцерківець, Н. Поезія і політика : Борис Олійник святкує 70-річчя // Українська культура. – 2005. - № 9/10. – С. 1.

Витрикуш, Г. Людина у контексті доби : [про поезію Бориса Олійника останніх років] // Дзвін. - 2008. - № 2. - С. 130-135.

Горlach, Л. Б'ють у крицю літа : [до 70-річчя від дня народження Бориса Олійника] // Вітчизна. – 2005. - № 9/10. – С. 103-106.

Гужва, В. Шляхетний вершник : [до 70-річчя Бориса Олійника] // Дивослово. – 2005. - № 10. – С. 46-50.

Жикол, А. Вогонь від вогню, або вічне видиво любові : [до літературного портрета Бориса Олійника] // Київ. – 2005. - № 10. – С. 151-160.

Льницький, М. Поема Бориса Олійника „Трубить Трубіж” : [екзистенційний рубіж і проблема вибору] // Слово і час. – 2005. - № 10. – С. 3-7.

Кирилюк, В. З. Україною в серці : [до 60-річчя Б. Олійника] // Літературна Україна. – 1995. – 2 листоп. – С. 2.

Клочек, Г. Д. Поетика Бориса Олійника : літературно-критичний нарис. – К. : Радянський письменник, 1989. – 332 с.

Кудрявцев, М. Апокаліптичні мотиви у поезії Бориса Олійника : [фрагменти роздумів над збіркою „Основи”] // Культура і життя. – 2006. – 11 січ. – С. 4.

Кудрявцев, М. “У гиблій час глобального бесплоду...” : [роздуми над поезією Б. Олійника] // Дніпро. - 2004. - № 5/6. - С. 120-141.

Регідайло, Н. „Перед людьми і честю звітувати за кожне слово з власного пера...” : [до 70-річчя від дня народження Б. Олійника] // Вісник книжкової палати. – 2005. - № 10. – С . 48-50.

Салига, Т. У замкненому колі бою : неполемічні нотатки про творчість Б. Олійника // Літературна Україна. – 2008. – 25 верес. (№ 37). – С. 5 : портр.

Станкович, Є. Гордість української культури : [Б. Олійник] //Музика. – 2007. - № 1. – С. 2-3.

Талалай, Л. Останній романтик : [перечитуючи Бориса Олійника] // Київ. – 2005. - № 10. – С. 141-150.

Шевченко, М. За все відповідай у цім житті... : [поезія Бориса Олійника] // Київ. – 2002. - № 7/8. – С. 172-176.

Шуляк, М. Вічний бій : до дня народження Б. Олійника // Освіта України. - 2007. – 23 жовт. (№ 79). – С. 6.

Іменний покажчик авторів

Антонишин, С.	19
Бакуменко, О. -----	19
Білоцерківець, Н.	19
Витрикуш, Г.	20
Горлач, Л.	20
Гужва, В.	20
Жикол, А.	20
Зів'яле	15
Ільницький, М.	20
Кирилюк, В.	20
Клочек, Г. Д.	20
Кудрявцев, М.	20
Олійник, Б. І.	15,16,17,18,19
Регідайло, Н.	20
Салига, Т.	21
Станкович, Є.	21
Талалай, Л.	21
Шевченко, М.	21
Шуляк, М.	21

Адреси web-сайтів

Вікіпедія

[http://uk.wikipedia.org/wiki/Олійник Борис Ілліч](http://uk.wikipedia.org/wiki/Олійник_Борис_Ілліч)

БОРИС ОЛІЙНИК (нар. 1935 р.)

http://ostriv.in.ua/index.php?option=com_content&task

Борис Олійник

<http://chervone.com/forum/38-511-1>

Про Бориса Олійника

<http://www.borys-oliynik.info/about.php>

Зміст

Біографія 5

Творча діяльність5,6

Творча спадщина.....7

Збірки Б. Олійника.....7,8

Відзнаки і нагороди ...8,9

Про Б. Олійника розповідають :

О. Гончар.....9,10,11

М. Луків.....11,12

Т. Повалій.....12,13

П. Симоненко ...13

М. Шевченко.....13,14

Твори15,16,17

Публікації в періодичних виданнях.....17,18,19

Література про життя та творчість.....19,20,21

Іменний покажчик авторів22

Адреси WEB-сайтів.....23